



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.9.2014
COM(2014) 552 final

2014/0254 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2015 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte**

I enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken ska utnyttjandet av de levande marina biologiska resurserna återställa och upprätthålla populationerna i de skördade bestånden över den nivå som kan ge maximal hållbar avkastning. Ett viktigt verktyg i detta sammanhang är det årliga fastställandet av fiskemöjligheterna i form av totala tillåtna fångstmängder (nedan kallade TAC), kvoter och begränsningar av fiskeansträngningen.

Syftet med detta förslag är att fastställa medlemsstaternas fiskemöjligheter beträffande de kommersiellt viktigaste fiskbestånden i Östersjön för 2015. För att förenkla och förtydliga de årliga besluten om TAC och kvoter fastställs sedan 2006 fiskemöjligheterna i Östersjön genom en särskild förordning.

- **Allmän bakgrund**

Internationella havsforskningsrådet (Ices) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) lämnade i maj respektive juni 2014 vetenskapliga rekommendationer för bestånden i Östersjön för 2015.

Förslaget består av två avsnitt som är av betydelse för förvaltningen av fisket i Östersjön under 2015 genom fiskemöjligheter: ett avsnitt om fastställande av TAC och kvoter och ett annat avsnitt om begränsning av fiskeansträngningen genom fastställande av tak för verksamheten (antal dagar till sjöss).

- **Gällande bestämmelser**

Fiskemöjligheterna och deras fördelning mellan medlemsstaterna regleras varje år. Den senaste regleringen gjordes genom rådets förordning (EU) nr 1180/2013 av den 19 november 2013 om fastställande för 2014 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön.

Rådets förordning (EG) nr 2187/2005 av den 21 december 2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund, om ändring av förordning (EG) nr 1434/98 och om upphävande av förordning (EG) nr 88/98 är också av betydelse för förvaltningen av fisket i Östersjön.

I rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007 om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön och det fiske som utnyttjar de bestånden, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och upphävande av förordning (EG) nr 779/97 redogörs för huvuddragen i de kontroll- och övervakningsåtgärder som krävs för att återställa torskbestånden i fråga. Där fastställs också bestämmelser för hur TAC bör fastställas för de västra och östra torskbestånden och om begränsningar av fiskeansträngningen i samband därmed.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

De föreslagna åtgärderna överensstämmer med målen och bestämmelserna för den gemensamma fiskeripolitiken och är förenliga med unionens politik för hållbar utveckling.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Extern experthjälp

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

De vetenskapliga organisationer som rådfrågats är Internationella havsforskningsrådet (Ices) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF).

Unionen ber varje år Ices och STECF att utfärda vetenskaplig rådgivning om tillståndet för viktiga fiskbestånd. Rådgivningen omfattar alla bestånd i Östersjön för vilka TAC föreslås.

• Samråd med berörda parter

Den regionala rådgivande nämnden för Östersjön (nedan kallad *BS RAC*) rådfrågades vid ett gemensamt arbetsgruppsmöte om bottenlevande och pelagiska bestånd i juni 2014, på grundval av en bedömning av fiskbestånden som gjorts av Ices. Ices och STECF tillhandahöll den vetenskapliga grunden för förslaget. Utan att gå emot befintlig politik, eller försämra läget för känsliga resurser, har man i förslaget i möjligaste mån tagit hänsyn till de preliminära åsikter som framfördes avseende samtliga berörda fiskbestånd. Den vetenskapliga rådgivningen om fångstbegränsningar diskuterades också inom Baltfishforumet.

• Konsekvensbedömning

De sammanlagda föreslagna fiskemöjligheterna i Östersjön för 2015, uttryckta i ton, innebär en ökning på 12 % i förhållande till 2014 och kommer att ligga på cirka 629 000 ton¹. TAC för fyra sillbestånd kommer, beräknat på beståndsbasis, att öka med i genomsnitt 31 %. Däremot minskar TAC för det västra torskbeståndet med 48 %, för skarpsill med 17 % och för två laxbestånd med 15 % av antalet exemplar.

På grundval av de genomsnittliga priserna för landad fisk under 2012 i åtta östersjöländer² beräknas värdet för fiskemöjligheterna avseende sillbeståndet för 2015 öka med 80 miljoner euro till sammanlagt 164 miljoner euro. Den största minskningen gäller TAC för det västra torskbeståndet, som minskar från 32 miljoner euro 2014 till 14 miljoner euro 2015. Torskkvoten för 2013 utnyttjades emellertid endast till 60 %, varför minskningen av kvoten, om fångstnivåerna ligger på samma nivå under 2014 och 2015, inte blir fullt så kännbar.

Förslaget är inte bara en reaktion på kortsiktiga problem utan ingår också i ett långsiktigare sammanhang för att gradvis minska fiskeuttaget så att det kommer ner till och kan ligga kvar på långsiktigt hållbara nivåer. Förslaget kommer därför på medellång till lång sikt att leda till en stabil fiskeansträngning och ökade kvoter. Förslaget förväntas också att långsiktigt leda till ett mer hållbart fiske och större landningar.

¹ Med undantag av det östra torskbeståndet och inklusive den konverterade vikten för laxbestånden (ett exemplar väger i genomsnitt 4,5 kg).

² Årliga uppgifter från EUMOFA <http://ec.europa.eu/fisheries/market-observatory/home> av den 22 maj 2014.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Syftet med förslaget är att fastställa fångstbegränsningar för EU-fisket för att uppnå målet med den gemensamma fiskeripolitiken, dvs. att se till att utnyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att de bestånd som utnyttjas återställs och bevaras på nivåer som säkrar maximalt hållbart uttag.

- **Rättslig grund**

Artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget omfattas av unionens exklusiva befogenhet i enlighet med artikel 3.1 d i EUF-fördraget. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik. Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskerimöjligheter.

Medlemsstaterna tilldelas fiskemöjligheter i enlighet med den aktuella rådsförordningen. Enligt artikel 16.6 och 16.7 och artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 får medlemsstaterna själva besluta hur de vill fördela fiskemöjligheterna mellan regioner och mellan aktörer i enlighet med de kriterier som anges i de aktuella artiklarna. Medlemsstaterna har därmed stora möjligheter att själva besluta vilken social/ekonomisk modell de vill använda för att utnyttja de tilldelade fiskemöjligheterna.

Förslaget får inga nya ekonomiska följder för medlemsstaterna. Rådet antar denna särskilda förordning varje år och de offentliga och privata medel som behövs för att genomföra den finns redan.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Förordning.

Detta förslag avser fiskeriförvaltning på grundval av artikel 43.3 i EUF-fördraget.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Förenkling**

Förslaget innebär fortsatt förenkling av administrativa förfaranden för offentliga myndigheter (på EU-nivå och nationellt) eftersom det innehåller liknande bestämmelser som 2014 års förordning om fiskemöjligheterna i Östersjön.

- **Översyn/ändring/tidsbegränsning**

Förslaget avser en ettårig förordning för 2015 och innehåller därför ingen bestämmelse om översyn.

- **Närmare redogörelse**

I förslaget fastställs medlemsstaternas fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2015.

Landningsskyldigheten avseende vissa bestånd i vissa fisken träder i kraft den 1 januari 2015. I Östersjön är det fråga om fisken med bestånd som omfattas av TAC och kvoter enligt denna förordning, närmare bestämt fisket efter små pelagiska arter (sill- och skarpsillsbestånden), laxfisket (laxbestånden) samt torskfisket, där det är arten som avgör vilket fiske det är fråga om. Fångster av arter som inte definierar fisket, men som omfattas av kvoter kommer att omfattas av landningsskyldigheten i Östersjön från och med den 1 januari 2017. I och med att landningsskyldigheten införs i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 måste de föreslagna fiskemöjligheterna avspegla övergången från landad mängd till fångad mängd. Detta ska göras på grundval av tillgänglig vetenskaplig rådgivning för fiskbestånden i de fisken som avses i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Fiskemöjligheterna bör också fastställas i enlighet med artikel 16.1 (i enlighet med principen om relativ stabilitet) och artikel 16.4 (i enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och de regler som anges i de fleråriga planerna).

De föreslagna siffrorna grundas på gällande vetenskaplig rådgivning och samrådet med rådgivande nämnden för Östersjön. Vad gäller de bestånd som delas med Ryska federationen har det, i de fall då så var lämpligt, gjorts avdrag med EU-kvoterna för respektive kvantitet från de TAC som föreslås av Ices.

Mot bakgrund av kommissionens avsikter att säkerställa ett hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i enlighet med unionens politik och internationella åtaganden, samtidigt som man upprätthåller stabila fiskemöjligheter, är de årliga variationerna av TAC i möjligaste mån begränsade, med beaktande av tillståndet för ett visst bestånd.

De TAC och kvoter som tilldelas medlemsstaterna anges i bilaga I till denna förordning.

Alla de fem pelagiska bestånden (fyra sillbestånd och ett skarpsillsbestånd) och det västra torskbeståndet ska fiskas på nivåer som motsvarar maximalt hållbart uttag under 2015, varför de föreslagna TAC motsvarar fiskedödligheten vid maximalt hållbart uttag. TAC för lax och rödspätta i Finska viken motsvarar Ices strategi för bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter, TAC för lax i Egentliga Östersjön motsvarar de fångstbestämmelser som fastställs i den fleråriga planen för laxbeståndet i Östersjön (KOM(2011) 470 slutlig). Ices har ännu inte yttrat sig vad gäller rådgivning och TAC för det östra torskbeståndet³.

³ STECF, Review of scientific advice for 2015 – part1. Advice on stocks in the Baltic Sea (STECF-14-10), s. 12.

Den retrospektiva analysen av det västra torskbeståndet visar att den faktiska fiskedödligheten har legat över det mål som angavs i den fleråriga planen för torskbestånden i Östersjön och målvärdet bör därför sänkas med 10 % i enlighet med artikel 6 i den fleråriga planen. Ices anser emellertid inte att en sådan sänkning är tillräckligt förebyggande och föreslår därför i sin rådgivning en ytterligare sänkning i enlighet med principen för maximalt hållbart uttag. Enligt artikel 7 i den fleråriga planen får rådet anta en TAC som är lägre än den som följer av en tillämpning av artikel 6. Sådana undantag kan inte göras vad gäller fiskeansträngningen och därför bör, i enlighet med artikel 8.4, antalet dagar till sjöss minskas med 10 %.

På grund av att de biologiska parametrarna för det östra torskbeståndet har förändrats ger Ices inga biologiska referensvärden för det beståndet, dvs. inga uppgifter om faktisk fiskedödlighet. Planen utarbetades mot bakgrund av ett antagande om att torskbeståndens tillväxt skulle förbli stabil, vilket inte längre är fallet. Under de senaste åren har tillväxten för det östra torskbeståndet, vilket Ices konstaterar, minskat dramatiskt och det är inte längre möjligt att fastställa biologiska referensvärden. Ices anger därför att den fleråriga planen för torskbestånden i Östersjön inte kan användas som grund för rådgivning avseende det östra torskbeståndet och Ices föreslår att TAC fastställs på samma sätt som för bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter. Detta innebär att artiklarna 6, 7 och 8 i den fleråriga planen inte kan tillämpas för det östra beståndet 2015, eftersom de regler för fastställandet av TAC och fiskeansträngning som anges i planen bygger på referensvärdena. I väntan på en ny flerårig plan för Östersjön och för att motverka att det östra torskbeståndet överutnyttjas på grund av att inga TAC har fastställts bör fiskemöjligheterna fastställas i enlighet med den princip som föreslås av Ices, i enlighet med artikel 5.1 i planen och artikel 43.3 i fördraget.

Genom rådets förordning (EG) nr 847/96 infördes ytterligare villkor för förvaltning av TAC, med fördelning mellan åren, och bestämmelser enligt artiklarna 3 och 4 om flexibilitet för bestånd som omfattas av försiktighets-TAC respektive analytisk TAC. Enligt artikel 2 ska rådet när det fastställer TAC bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, särskilt på grundval av beståndens biologiska tillstånd.

Mera nyligen har flexibilitet införts genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 för alla bestånd som omfattas av landningsskyldigheten. För att motverka alltför stor flexibilitet, vilken riskerar att underminera principen om ett rationellt och ansvarsfullt utnyttjande av de levande marina biologiska resurserna och förhindra att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås, bör det förtydligas att artiklarna 3 och 4 i förordning (EU) nr 847/96 endast är tillämpliga i de fall då medlemsstaterna inte utnyttjar den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2015 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁴ ska bestämmelser om tillträde till vatten och resurser och om hållbar fiskeverksamhet fastställas med beaktande av tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska utlåtanden, särskilt de rapporter som utarbetats av den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), samt mot bakgrund av eventuella utlåtanden från rådgivande nämnder avseende respektive nämnds geografiska områden och behörighetsområden.
2. Det åligger rådet att anta åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter för varje fiske eller grupp av fisken, inbegripet, i tillämpliga fall, vissa villkor som är funktionellt knutna till dem. Enligt artikel 16.1 och 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska fiskemöjligheterna fördelas mellan medlemsstaterna på ett sådant sätt att var och en av medlemsstaterna tillförsäkras relativ stabilitet i fisket för vart och ett av bestånden eller fiskena, samt i enlighet med de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som fastställs i artikel 2.2 i samma förordning.
3. De totala tillåtna fångstmängderna ska därför fastställas i enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013 och i enlighet med de principer som nämns i skäl 1.
4. För fiskena efter små pelagiska arter (sill och skarpsill), torsk och lax i Östersjön ska landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 tillämpas från och med den 1 januari 2015. I artikel 16.2 i förordningen föreskrivs att när landningsskyldighet införs för ett fiskbestånd ska fiskemöjligheterna fastställas med beaktande av att situationen förändrats såtillvida att fiskemöjligheter inte fastställs för

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

att återspegla landningarna utan fastställs för att återspegla fångsterna.

5. Dessutom ska fiskemöjligheterna för bestånd som omfattas av fleråriga planer i enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i planerna. Följaktligen bör fångstbegränsningar och begränsningar av fiskeansträngningen avseende torskbeståndet i delsektionerna 22–24 fastställas i enlighet med den plan för torskbestånden i Östersjön som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1098/2007⁵.
6. Nyligen utfärdad vetenskaplig rådgivning visar att Internationella havsforskningsrådet (Ices) inte har kunnat fastställa några biologiska referensvärden för torsk i delsektionerna 25–32 utan istället rekommenderar att TAC för torskbeståndet i fråga fastställs på samma sätt som för bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter. I och med att det saknas biologiska referensvärden är det omöjligt att följa reglerna för fastställande av fiskemöjligheter och ansträngningsnivåer avseende torskbeståndet i delsektionerna 25–32. Det faktum att inga fiskemöjligheter fastställs kan innebära ett allvarligt hot mot beståndets hållbarhet, varför TAC för detta torskbestånd bör fastställas till en nivå som motsvarar den princip som utarbetats och rekommenderas av Ices.
7. Den vetenskapliga rådgivningen visar att det är möjligt att göra förvaltningen av fiskeansträngningen avseende torskbeståndet i delsektionerna 22–24 i Östersjön mer flexibel utan att målen för planen äventyras och utan ökad fiskedödighet som följd. På så sätt skulle det vara möjligt att förvalta fiskeansträngningen effektivare i fall där kvoterna inte är jämnt fördelade inom en medlemsstats flotta och det skulle vara enklare att snabbt reagera på överföringar av kvoter. En medlemsstat bör därför ges möjlighet att tilldela fartyg som för dess flagg ytterligare dagar ute ur hamn om samma antal dagar ute ur hamn dras från andra fartyg som för medlemsstatens flagg.
8. Utnyttjandet av de fiskemöjligheter som fastställs i denna förordning bör omfattas av rådets förordning (EG) nr 1224/2009⁶, särskilt artiklarna 33 och 34, ifråga om registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning och meddelande av uppgifter om uttömda fiskemöjligheter. Det är därför nödvändigt att fastställa de koder för landningar av bestånd inom ramen för den här förordningen som medlemsstaterna ska använda när de översänder uppgifter till kommissionen.
9. Genom rådets förordning (EG) nr 847/96 infördes ytterligare villkor för förvaltning av TAC, med fördelning mellan åren, och bestämmelser enligt artiklarna 3 och 4 om flexibilitet för bestånd som omfattas av försiktighets-TAC respektive analytisk TAC. Enligt artikel 2 ska rådet när det fastställer TAC bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, särskilt på grundval av beståndens biologiska tillstånd. Mera nyligen har flexibilitet införts genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 för alla bestånd som omfattas av landningsskyldigheten. För att motverka alltför stor

⁵ Rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007 om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön och det fiske som utnyttjar de bestånden, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och upphävande av förordning (EG) nr 779/97 (EUT L 248, 22.9.2007, s. 1).

⁶ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

flexibilitet, vilken riskerar att leda till att principen om ett rationellt och ansvarsfullt utnyttjande av de levande marina biologiska resurserna undermineras, att målen för den gemensamma fiskeripolitiken inte uppnås och att beståndens biologiska status försämras, bör det förtydligas att artiklarna 3 och 4 i förordning (EU) nr 847/96 endast är tillämpliga på analytiska TAC i de fall då medlemsstaterna inte utnyttjar den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

10. För att undvika avbrott i fiskeverksamheten och trygga försörjningen för unionens fiskare är det viktigt att de fisken som omfattas av denna förordning öppnas den 1 januari 2015. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2015.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på unionsfiskefartyg som är verksamma i Östersjön.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *Ices*: Internationella havsforskningsrådet,
2. *Östersjön*: Ices-zonerna IIIb, IIIc och IIId,
3. *delsektion*: en av Ices delsektioner i Östersjön i enlighet med definitionen i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 2187/2005⁷,
4. *fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt utnyttjande av marina biologiska resurser,
5. *unionsfiskefartyg*: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen,

⁷

Rådets förordning (EG) nr 2187/2005 av den 21 december 2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund (EUT L 349, 31.12.2005, s. 1).

6. *fiskeansträngning*: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet; för en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen,
7. *bestånd*: en marin biologisk resurs i ett visst förvaltningsområde,
8. *total tillåten fångstmängd (TAC)*: den mängd ur varje bestånd som kan
 - i) fångas under en ettårsperiod inom fisken som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013, eller
 - ii) landas under en ettårsperiod inom fisken som inte omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013,
9. *kvot*: en andel av den TAC som tilldelats unionen, en medlemsstat eller ett tredjeland.

Kapitel II

Fiskemöjligheter

Artikel 4

TAC och fördelning

TAC, kvoterna och de eventuella villkor som är funktionellt knutna till dessa anges i bilaga I.

Artikel 5

Särskilda bestämmelser för fördelningen

Fördelningen mellan medlemsstaterna av fiskemöjligheterna enligt denna förordning ska göras utan att det påverkar

- a) byten enligt artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- b) reduceringar och omfördelningar enligt artikel 37 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- c) ytterligare landningar som tillåts enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 eller artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- d) kvantiteter som hålls inne enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 eller artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- e) avdrag enligt artiklarna 105, 106 och 107 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 6

Villkor för landning av fångster och bifångster som inte omfattas av landningsskyldigheten

Fångster och bifångster av rödspätta ska behållas ombord eller landas endast om fångsterna har gjorts av unionsfiskefartyg som för en medlemsstats flagg och den medlemsstaten har en kvot som inte har uttömts.

Artikel 7
Begränsning av fiskeansträngningen

Begränsningarna av fiskeansträngningen fastställs i bilaga II.

Kapitel III
Slutbestämmelser

Artikel 8
Dataöverföring

När medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 33 och 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 överför uppgifter till kommissionen om de kvantiteter ur varje bestånd som fångats eller landats ska de använda beståndskoderna i bilaga I till denna förordning.

Artikel 9
Flexibilitet

1. Om inget annat anges i bilaga I till denna förordning ska artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 tillämpas på bestånd som omfattas av försiktighets-TAC och artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i samma förordning ska tillämpas på bestånd som omfattas av analytisk TAC.
2. De artiklarna ska emellertid inte tillämpas om medlemsstaterna utnyttjar den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 10
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande